

РЕШЕНИЕ

№ 2314

гр. София, 08.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска

Ванина Колева

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **11024** по описа за **2020** година докладвано от съдия Радина Карамфилова-Десподска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Т. Б. М. против решение № 20202121 от 18.09.2020 г., постановено по н.а.х.д. № 4634/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 100 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление №385/05.03.2020 г., издадено от началника на група „Териториална полиция“ П. 05-РУ СДВР. С последното на касатора, на основание чл.25, ал.1 от Закона за опазване на обществения ред при провеждане на спортни мероприятия (ЗООРПСМ), е наложено административно наказание глоба в размер на 1 000 (хиляда) лв. за извършено административно нарушение по чл.21, т.9 от ЗООРПСМ.

С касационната жалба се навеждат твърдения, че решението е неправилно, като постановено при нарушаване на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Счита, че в хода на административнонаказателното производство е ограничено правото му на защита. Твърди, че извършеното административно нарушение се явява маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение, както и наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се явява. В писмени бележки.

чрез процесуалните си представители, поддържа жалбата по подробно изложени съображения.

Ответникът – редовно призван, не изпраща представител. Представя писмени бележки. Моли касационната жалба да бъде отхвърлена, а решението на СРС - потвърдено. Претендира сторените по делото разноски.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд-София-град, XXII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

С обжалваното решение въззивният съд е приел от фактическа страна, че на 05.03.2020 г. на стадион „Г. А.“, находящ се в [населено място], се провела футболна среща между отборите на ПФК „Л.“ и ПФК „Л.“, с начален час – 19:00 часа. Около 17:30 часа жалбоподателят М. се намирал на контролно пропускателен пункт 3 като при преминаването му била извършена проверка, от която било установено, че лицето притежава флакон със защитен газ, с надпис на латиница “Protect P. – S. A. D.”, като последният бил доброволно предаден на полицейските органи.

По случая свидетелят Д. изготвил докладна записка рег. № 229р-6611/06.03.2020 г. до началника на сектор „М.“ ООП-СДВР, в която посочил, че на 05.03.2020 г. за времето от 16:00 ч. до 18:00 ч. бил назначен в наряд за проверяващи спортно мероприятие – футболен мач между отборите на ПФК „Л.“ и ПФК „Л.“, провеждащ се на стадион „Г. А.“. Около 17:00 часа бил изпратен на КПП-3 за извършване на проверка за забрани за посещения на спортни мероприятия, както и забранени вещи. Около 17:30 ч. при извършена проверка на едно от лицата, установено с документ за самоличност като Т. Б. М., бил открит 1 брой спрей със защитен газ, който бил забранен.

На жалбоподателя бил съставен АУАН № 385 от 05.03.2020 г. за нарушение на чл. 21, т. 9 от ЗООРПСМ.

Въз основа на АУАН, при идентично фактическо описание на нарушението и дадена му аналогична правна квалификация, е издадено обжалваното НП, с което на лицето е наложена глоба размер на 1 000 /хиляда/ лева, на основание чл. 25, ал. 1 от ЗООРПСМ.

Последното районният съд е приел за законосъобразно издадено – при отсъствие на допуснати съществени процесуални нарушения и правилно приложение на материалния закон.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 100 състав е валидно и допустимо като постановено от родово и местно компетентен съд, след валидно сезиране, постановено срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. На основание чл.220 от АПК касационната инстанция преценява прилагането на

материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение.

Настоящата инстанция намира, че Софийски районен съд, при правилно изяснена фактическа обстановка е достигнал до законосъобразни правни изводи, с което правилно е приложил материалния закон.

Съгласно чл.21 от ЗООРПСМ "противообществена проява" (спортно хулиганство) по смисъла на този закон е проява, която не съставлява престъпление по смисъла на Наказателния кодекс и е извършена в спортния обект или в спортната зона преди, по време или непосредствено след спортното мероприятие, както и на отиване или на връщане от спортния обект във връзка със спортното мероприятие. Противообществената проява може да се изразява в различни форми, описани в 15 точки на чл.21 от ЗООРПСМ. Съгласно т. 9 на чл. 21 от същия закон носенето на оръжие и предмети, които могат да се използват като оръжие; боеприпаси; спрейове със защитен газ, с разяждащи или с оцветяващи вещества; сигнални ракети, взривни устройства, пиротехнически изделия и други общоопасни средства, отделни техни съставки; наркотични и други упойващи вещества, както и други вещества и предмети, които могат да бъдат опасни за живота и здравето на околните е форма на противообществена проява.

В случая жалбоподателят е извършил противообществена проява - спортно хулиганство по смисъла на чл. 21, т. 9 от ЗООРПСМ, тъй като по време на извършената на 05.03.2020г. проверка на КПП-3 на отиване към спортния обект във връзка със спортното мероприятие преди провеждането на футболната среща между отборите на ПФК Л. и ПФК Л. е установено, че носи в себе си един брой спрей със защитен газ. Спортното хулиганство е доказано. Жалбоподателят не отрича факта, че на път за футболна среща е носил забраненият флакон, а оспорва факта, че АНО не е конкретизирал съдържанието му. Този факт се установява с писмените обяснения и показания на различни лица и с протокола за доброволно предаване. Показанията на свидетеля ведно с изготвената от последния докладна записка в деня на спортното мероприятие, категорично потвърждават извода, че на посочените в НП време и място жалбоподателят е осъществил от обективна и субективна страна състава на вмененото му нарушение. За това нарушение законосъобразно е ангажирана административнонаказателната му отговорност на основание чл. 25, ал. 1 от ЗООРПСМ. Доказателства за опровергаване изложените в АУАН обстоятелства не са ангажирани. Оспорването на фактическите констатации няма стойност, доколкото не се навеждат други фактически твърдения за случилото се, които да се докажат по надлежен ред с допустими, относими и необходими доказателствени средства. Неправилен е извода на жалбоподателя за липса на конкретизация относно предмета на нарушението, доколкото е отбелязано, че това е 1 брой флакон, черно-червен на цвят, с вместимост от 40 мл. и с жълт надпис "Protect P.". Това отразяване е достатъчно, за да може да се установи нарушението.

Съответната на нарушението по чл. 21, т. 9 от ЗООРПСМ санкционна разпоредба е тази на чл. 25, ал. 1 от ЗООРПСМ. Последната предвижда за извършени противообществени прояви по чл. 21, т. 1 - 10 да се налага глоба от 1000 до 2000 лв. и забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина за срок от една до две години. В случая наложената санкция е в законоустановения минимум.

На следващо място, настоящия съдебен състав, намира, че от анализираните релевантните доказателства и обстоятелства не се установяват предпоставките за

квалифициране на деянията като маловажен случай. Според разпоредбата на чл. 93, т.9 от НК, приложима предвид преpraщането с чл. 11 от ЗАНН, маловажен случай е този, при който извършеното нарушение с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. Горната дефиниция, преценена в контекста на конкретните фактически обстоятелства по случая не разкрива наличието на предпоставките по чл. 28 от ЗАНН. Релевираното деяние е с висока степен на обществена опасност поради наличието, че с него се засяга живота и здравето на околните.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушения на процесуалните правила. Не са били ограничени процесуалните права на страните, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил доказателствата и доводите на страните.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, което на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63, ал. 3 и 5 от ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, определено в размер на 80 лв., на основание чл. 37 от ЗПП във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XXII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20202121 от 18.09.2020г., постановено по н.а.х.д. № 4634/2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 100 състав.

ОСЪЖДА Т. Б. М., ЕГН [ЕГН], да заплати на 05 Районно управление към СДВР, юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.